

**UITSpraak 20 - 034
20 - 035**

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake
het beroep van [naam] te [X], appellant
tegen
de Examencommissie [X] en [namen], als examinatoren van de onderwijseenheid
masterproject, verweerders

Procesverloop

Bij uitspraak van 13 januari 2020, zaaknummer 19-290, heeft het College het
beroep gegrond verklaard en verweerder opgedragen een nieuwe beslissing te
nemen. Deze uitspraak is aangehecht.

De examinatoren hebben op 28 januari 2020 de masterscriptie (het eindwerkstuk)
van appellant opnieuw beoordeeld en daaraan het cijfer 8 toegekend. Voor de
Execution of the research heeft appellant een 6,5 gekregen, voor de Scientific
Presentation een 7 en voor de Defense een 6. Vervolgens heeft de
examencommissie bij besluit van 6 februari 2020 medegedeeld dat het
masterproject van appellant met een 7,5 is beoordeeld en opnieuw geweigerd het
judicium cum laude aan appellant toe te kennen.

Bij brief van 18 februari 2020, ontvangen op 20 februari 2020, heeft appellant
beroep bij het College ingesteld. Het College heeft aan het beroep gericht tegen de
beoordeling zaaknummer CBE 20-034 toegekend en aan het beroep gericht tegen
het besluit geen cum laude toe te kennen het zaaknummer CBE 20-035.

Op 20 maart 2020 heeft verweerder getracht een minnelijke schikking met
appellant te bereiken. Dit heeft niet tot een minnelijke schikking geleid.

Op 2 april 2020 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Uitspraak
20-034
20-035

Blad 2/12

Op 22 april 2020 heeft appellant een reactie op het verweerschrift en een nader stuk ingediend.

Het beroep is behandeld op 29 april 2020 tijdens een (online) zitting van een kamer uit het College. Appellant heeft met zijn gemachtigde [naam] aan de zitting deelgenomen. Namens verweerder heeft [naam], voorzitter van de examencommissie [X], deelgenomen.

Appellant heeft een pleitnota overgelegd.

Op 1 september 2020, ontvangen op diezelfde dag, heeft appellant een ingebrekestelling ingediend.

Overwegingen

1 – Feiten en omstandigheden

Appellant heeft de onderwijseenheden binnen zijn masteropleiding [X] met zeer goede resultaten behaald en volgt hiernaast ook de masteropleiding [X]. Hij voldoet aan alle eisen om voor het predicaat cum laude in aanmerking te komen, behalve aan de eis dat het cijfer voor zijn masterproject minimaal een 8,0 had moeten zijn. Hij heeft voor het masterproject een 7,5 behaald.

2 – Het standpunt van verweerder

Verweerder stelt zich op het standpunt dat met de nieuwe, gemotiveerde beoordeling van 6 februari 2020 inzichtelijk is gemaakt hoe het cijfer per beoordelaar tot stand is gekomen. Bij de nieuwe beoordeling hebben de drie beoordelaars onafhankelijk van elkaar aparte beoordelingsformulieren ingevuld en hebben zij daarna in overleg vier deeltijfers vastgesteld.

3 – De gronden van het beroep

Appellant stelt zich op het standpunt dat verweerder ook met de nieuwe beoordeling van 6 februari 2020 niet heeft aangetoond dat de beoordeling door de examinatoren onafhankelijk van elkaar heeft plaatsgevonden. Hierdoor kan niet meer worden vastgesteld of artikel 4.12.1 van de R&R correct is nageleefd. Het in de beoordeling vermelde commentaar dat in de scriptie een gebrek aan inzicht bestaat, wordt door de beoordelaars niet toegelicht. Er staat nergens wat een voorbeeld had kunnen zijn om dit inzicht te tonen. Appellant vraagt zich af hoe het gebrek aan onderzoeksgedrag uit de scriptie blijkt. Hij is nooit gewezen op een dusdanig sterke afhankelijkheid dat het een negatieve impact op de beoordeling zou hebben. Verder hebben de beoordelaars besloten om 10% extra van de als richtlijn gegeven percentages voor de betreffende beoordelingsonderdelen toe te

Uitspraak
20-034
20-035
Blad 3/12

kennen aan het beoordelingsonderdeel [X], waardoor deze uitkwam op 20%. Appellant vraagt zich af of de examinatoren deze verdeelsleutel zelfstandig kunnen beslissen. Zowel op het beoordelingsformulier van 28 januari 2020 als in de brief van 6 februari 2020 van verweerder staat dat het slecht antwoord geven op de verdedigingsvragen heeft geleid tot een slechter cijfer voor de prestatie. Echter zijn de presentatie en de verdediging twee aparte onderdelen en dienen die dus apart beoordeeld te worden. Anders dan artikel 6.3.1 van de OER bepaalt, is nooit met zijn scriptiebegeleider een plan over de begeleiding opgesteld. De gegeven motivering strookt niet met het toegekende cijfer. Tevens stelt hij zich op het standpunt dat de omstandigheden rechtvaardigen dat hem het predicaat cum laude wordt toegekend. De geldende regelgeving staat hieraan ook niet in de weg. Appellant betoogt dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd waarom het predicaat niet wordt toegekend. Tot slot verzoekt appellant om proceskostenvergoeding.

4 – Relevante regelgeving

In de Onderwijs en examenregeling van de masteropleidingen van de Faculteit der [X] 2019-2020 (“OER”) is vermeld, voor zover hier van belang:

Article 2.3 Learning outcomes

Graduates of the programme have attained the following generic learning outcomes; theoretical and/or practical skills in more than one specialist area of the discipline such that they can carry out research under overall supervision;

- the ability to make an independent analysis of scientific problems, analysis of relevant specialist literature, formulate verifiable hypotheses, and set up and carry out research and critical reflection on one’s own research and that of others;
- the ability to interrelate and integrate various areas of the discipline;
- the ability to present clearly, verbally as well as in writing, one’s own research results, and the ability to communicate with colleagues and to present their research results as a contribution to a congress or as (part of) a scientific publication;
- sufficient understanding of the social role of the natural sciences to be able to reflect upon them and in part consequently to come to an ethically sound attitude and corresponding execution of one’s professional duties;
- have the learning skills to allow them to continue to study in a manner that may be largely self-directed or autonomous.

When the above generic learning outcomes have been further specified for a specific programme, these are included in the programme specific learning outcomes in appendix 1.

Uitspraak

20-034

20-035

Blad 4/12

4.12.4 Without prejudice to the provisions of 4.12.6 and 4.12.7, the degree certificate and the diploma supplement includes the 'cum laude' classification if the following conditions are met for the full-time programmes:

- the weighted average for all components is 8.0 or higher;
- all components have been completed with a minimum grade of 7.0;
- the (weighted average) grade for the (major) research project (incl. master's thesis and oral presentation) is 8.0 or higher; and
- the final examination was completed within three years.
- the weighted average grade for all components of the programme excluding research projects and internships is 8.0 or higher; passes (V) and exemptions (VR) will not be taken into consideration.
- the student has taken part in no more than 1 resit.

The Board of Examiners sets corresponding conditions for part-time programmes, proportionate to the nominal duration of the study programme.

4.12.6 The Board of Examiners may also decide to award a distinction in other, exceptional cases, on the condition that the weighted average grade does not differ by more than 0.5 from the grades stipulated in 4.12.4 and 4.12.5. This may involve such considerations as the student's development throughout his or her study programme, any exceptional performances on the part of the student in completing the final paper or thesis and any other relevant exceptional circumstances.

In de bijlage van de OER is, voor zover hier van belang, vermeld:

1.1 Objectives of the programme (Course and Examination Regulations art. 2.1)

The goal of each programme is to train the student as an independent researcher, and to develop the necessary skills and proficiency to advance their career.

1.3 Final qualifications/ final learning outcomes (Course and Examination Regulations art. 2.3)

Generic, for all specialisations

A Knowledge and Understanding, and their Application

Master graduates have:

All knowledge and understanding of the core concepts and principles of the broad [X] domain, and have thorough knowledge and understanding of at least one subdomain of [X] which is related to one of the following topics:

- for the specialisation [X];

Uitspraak
20-034
20-035
Blad 5/12

- for the specialization Applied [X]: differential equations, dynamical systems, analysis of problems from industry and the life sciences, measure and integration theory, probability theory, statistics, functional analysis, numerical analysis, or operations research;

A2 proficient skills in applying [X] theory to concrete [X] problems;

A3 the ability to recognise the specific [X] areas relevant to a problem; A4 the ability, under supervision, to formulate a research question in a [X] rigorous way, and to set up and carry out the subsequent analysis of the problem.

B Making Judgements

Master graduates are able to:

B1 interpret and reflect on [X] results;

B2 act as professional academics with a sound ethical attitude, and they are aware of the societal role of a professional [X] with a corresponding level of integrity and the according behaviour.

C Communication

C1 Master graduates are able to write a clear and unambiguous scientific report, and to communicate orally with mathematicians and non-specialists.

D Learning Skills

Master graduates have:

D1 the ability to acquire and integrate new [/additional] knowledge relevant to a [X] problem;

D2 sufficient [X] knowledge and academic and general professional skills to become productive in industry, government, as a high school teacher, or as a PhD student in [X].

In de Regels en Richtlijnen van de examencommissies van de Faculteit [X] 2019-2020 (“R&R”) is voor zover hier van belang vermeld:

4.11.2 De wijze van beoordeling is zodanig dat de student kan nagaan hoe het cijfer van zijn tentamen of praktische oefening tot stand is gekomen.

4.12.1 De examencommissie stelt de criteria vast voor de beoordeling van eindwerkstukken, de procedure voor de aanwijzing van een eerste en tweede beoordelaar, het beoordelingsformulier en de verdeling van de verantwoordelijkheden tussen de eerste en de tweede beoordelaar. Het eindwerkstuk wordt steeds door twee examinatoren onafhankelijk beoordeeld, waarbij de eindbeoordeling in overleg of op basis van een daartoe door de examencommissie vastgestelde procedure wordt vastgesteld. Indien de eerste en

Uitspraak
20-034
20-035
Blad 6/12

tweede beoordelaar niet tot overeenstemming kunnen komen, dan wijst de examencommissie een derde examiner als derde beoordelaar aan.

De derde beoordelaar heeft de beslissende stem.

5.7.2 Aan de uitslag van een examen kan naar het oordeel van de examencommissie het predicaat “cum laude” (‘met lof’) of “summa cum laude” (‘met veel lof’) worden verbonden, indien voldaan is aan de eisen gesteld in artikel 4.12 van de OER. De examencommissie kan besluiten in andere, bijzondere gevallen een predicaat te verlenen, mits het gewogen gemiddelde niet meer dan 0,5 punt afwijkt van de in artikel 4.12 van de OER gestelde eisen. Woordelijke beoordelingen, als vastgelegd in 4.11.3, worden niet meegewogen in de bepaling van het gewogen gemiddelde.

5.7.3 Indien het predicaat “cum laude” of “summa cum laude” is toegekend, wordt dit vermeld op het getuigschrift.

5 – De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

CBE 20-034

Zoals het College heeft overwogen in de uitspraak van 13 januari 2020 geschiedt de beoordeling van het eindwerkstuk (masterscriptie) door twee daartoe door de examencommissie aangewezen examinatoren, die deze beoordeling geheel onafhankelijk van elkaar dienen op te maken. Dit betekent dat voorafgaand aan de vaststelling van de beoordeling over het eindwerkstuk geen overleg mag plaatsvinden tussen de eerste en tweede lezer. Uit de door beide examinatoren afzonderlijk van elkaar ingevulde beoordelingsformulieren en/of het afzonderlijk van elkaar geplaatste commentaar op het eindwerkstuk moet blijken dat en op welke wijze zij de beoordeling hebben opgemaakt, zodanig dat de student kan nagaan hoe het cijfer tot stand is gekomen.

Uit de stukken volgt dat verweerder ter uitvoering van de uitspraak van het College [namen] heeft verzocht het eindwerkstuk van appellant onafhankelijk van elkaar opnieuw te beoordelen. De uitkomst hiervan is dat [naam] na het eindwerkstuk met een 8 heeft beoordeeld, [naam], het derde lid van de beoordelingscommissie, het eindwerkstuk met een 7,5 heeft beoordeeld en [naam] met een 7. Het eindcijfer voor het eindwerkstuk is door [namen], de examinatoren voor het eindwerkstuk, uiteindelijk bepaald op een 8.

Uitspraak

20-034

20-035

Blad 7/12

Zoals in het verweerschrift terecht wordt opgemerkt, dekt 'opnieuw te beoordelen' niet helemaal de lading. Gelet op inhoud en strekking van de uitspraak van 13 januari 2020 diende verweerder het in die uitspraak geconstateerde motiveringsgebrek te herstellen, waardoor voor appelland en het College inzichtelijk zou worden hoe die beoordeling is verricht en dat beide examinatoren de beoordeling onafhankelijk van elkaar hebben verricht.

Daarvoor was uit de aard der zaak niet vereist dat het eindwerkstuk geheel opnieuw zou worden beoordeeld, als ware er geen eerdere beoordeling geweest. Zoals appelland terecht opmerkt, is het opnieuw beoordelen van het eindwerkstuk zonder dat overleg plaats heeft tussen de begeleider en tweede lezer immers onmogelijk. Dat overleg heeft namelijk in elk geval na de mondelinge verdediging door appelland al plaats gehad. Als het College had beoogd dat het eindwerkstuk opnieuw zou worden beoordeeld zonder dat van dergelijk overleg sprake zou zijn, had het de examencommissie opgedragen daartoe een nieuwe eerste en tweede lezer aan te wijzen die niet eerder bij de beoordeling waren betrokken. Dat heeft het College niet gedaan. De bedoeling van het College was dat de begeleider en tweede lezer hun eerdere beoordeling alsnog inzichtelijk en controleerbaar zouden maken en daarmee het geconstateerde motiveringsgebrek zouden herstellen.

Uit de door verweerder overgelegde stukken en het verweerschrift blijkt dat de beide examinatoren hun uiterste best hebben gedaan om voor appelland en het College inzichtelijk te maken hoe de beoordeling tot stand is gekomen en waarom zij het eindwerkstuk uiteindelijk 'slechts' met een 8 hebben beoordeeld. Aan appelland moet worden toegegeven dat ook op basis van deze stukken niet met 100% zekerheid kan worden vastgesteld dat de oorspronkelijke en nu van een motivering voorziene beoordeling heeft plaatsgevonden zonder enig overleg tussen de beide examinatoren voordat de eerste en tweede begeleider een cijfer hadden gegeven.

Uit de stukken blijkt wel dat de eerste en tweede lezer en de derde beoordelaar ieder individueel het beoordelingsformulier van de scriptie van appelland hebben voorzien van een motivering en beoordelingen. Tevens heeft verweerder van ieder van de examinatoren een van persoonlijk commentaar voorzien exemplaar van het eindwerkstuk overgelegd. Hiermee en gegeven dat de begeleider en tweede lezer ontkennen dat zij voor het opmaken van de beoordeling van het eindwerkstuk overleg hebben gehad, staat voor het College voldoende vast dat de beoordeling onafhankelijk en overeenkomstig artikel 4.12.1 van de R&R is verricht.

Uitspraak
20-034
20-035
Blad 8/12

Wat betreft het betoog van appellant over het gebrek aan inzicht in de scriptie, merkt het College het volgende op. Met de reeds verstrekte toelichtingen en de toelichting in de brief van verweerder van 6 februari 2020 heeft verweerder voldoende gemotiveerd waarom de beoordelaars tot het oordeel kwamen dat in de scriptie een gebrek aan inzicht naar voren komt.

Aangaande het onderzoeksgedrag dat appellant in het bijzonder uitlicht, merkt het College het volgende op. De desbetreffende beoordelaar heeft niet zozeer een gebrek aan onderzoeksgedrag opgemerkt, maar heeft geconstateerd dat appellant geen ontwikkeling van zijn onderzoeksgedrag in de scriptie heeft laten zien. Naar het oordeel van het College heeft verweerder ook dit onderdeel voldoende gemotiveerd in het verweerschrift.

Wat betreft de invloed van de afhankelijkheid van appellant op zijn beoordeling heeft de begeleider opgemerkt dat dit beoordelingspunt tot relatief kort voor de verdediging op 6 september 2019 niet aan de orde is gekomen. Uit de stukken blijkt wel dat de begeleider appellant tijdens het scriptieproces wel heeft aangemoedigd om bij de volgende bijeenkomst met inzicht, ideeën of ten minste opmerkingen te komen in plaats van een lijst van lange berekeningen. Het College merkt op dat het onderdeel onafhankelijkheid van de begeleiding als beoordelingselement ook op de internetpagina van de Universiteit Leiden is vermeld (<https://www.student.universiteitleiden.nl/en/study--studying/study/educational-information/thesis-and-paper-writing/science/mathematics-msc?cf=science&cd=mathematics-msc#tab-2>). Daarmee had het voor appellant duidelijk kunnen zijn dat de mate van onafhankelijkheid een aspect was dat in de beoordeling zou worden betrokken.

In de bijlage bij het beoordelingsformulier is een richtlijn gegeven voor de verdeling van de percentages. Dit betreft

- execution of research 20%
- thesis 50%
- presentation 10%
- defense 10%
- other products (if present) 10%.

Uit het verweerschrift leidt het College af dat bij het ontbreken van 'other products' het gebruikelijk is om die 10% te verdelen over de presentatie en de verdediging. In dit geval hebben de examinatoren ervoor gekozen dit percentage volledig ten goede te laten komen aan de presentatie, waardoor die voor 20% heeft meegeteld. Daargelaten of de examinatoren, zoals in het verweerschrift gesteld, hiertoe bevoegd waren, valt niet in te zien dat appellant door deze keuze benadeeld is. Het onderdeel 'presentatie' is immers door alle beoordelaars hoger beoordeeld dan het onderdeel 'verdediging'.

Uitspraak

20-034

20-035

Blad 9/12

Gelet op het bovenstaande en nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, is het College van oordeel dat het beroep met kenmerk 20-034 ongegrond dient te worden verklaard.

CBE 20-035

Als voldaan is aan de voorwaarden genoemd in artikel 4.12.4 van de OER komt de desbetreffende student in aanmerking voor het judicium cum laude. Niet in geschil is dat appelland met het cijfer 7,5 voor zijn masterproject niet aan de voorwaarden van artikel 4.12.4 van de OER heeft voldaan en op grond hiervan niet in aanmerking komt voor het judicium cum laude.

Wanneer de student niet voldoet aan de eisen die gesteld zijn in artikel 4.12.4 van de OER, heeft verweerder op grond van artikel 4.12.6 van de OER de bevoegdheid om in uitzonderlijke gevallen toch het judicium cum laude toe te kennen. In artikel 4.12.6 van de OER zijn enkele voorbeelden vermeld. Dit moet aldus worden begrepen dat de examencommissie ook in gevallen die niet door de gegeven voorbeelden worden bestreken bevoegd is het judicium cum laude toe te kennen.

Appelland heeft aangevoerd dat hij in aanmerking komt voor het judicium cum laude, omdat hij – het masterproject niet meewegende – gemiddeld een 9 voor de onderwijseenheden van de masteropleiding heeft behaald. Met het masterproject komt zijn gemiddelde uit op een 8,4. Verder heeft hij voor zijn tweede masteropleiding [X] ook hoge cijfers gehaald. Ter zitting heeft appelland toegelicht dat hem bij de masteropleiding [X] een PhD-plek is aangeboden.

Verweerder heeft toegelicht dat het toekennen van cum laude bij een beoordeling van een 7,5 voor het masterproject alleen mogelijk is als daar zeer exceptionele prestaties tegenover staan, die blijken geven dat aan de [X] leerdoelen die in de OER vermeld staan toch is voldaan op het niveau vereist voor een cum laude. Geen van de aangedragen potentieel exceptionele prestaties van appelland voldoen daaraan.

De bevoegdheid, neergelegd in artikel 4.12.6 van de OER, is bedoeld om de examencommissie in staat te stellen aan studenten die, gerelateerd aan hun medestudenten, uitzonderlijke studieprestaties hebben verricht, maar om wat voor reden dan ook niet – geheel – voldoen aan de vereisten van artikel 4.12.4 van de OER toch het predicaat cum laude toe te kennen. Anders dan de examencommissie wellicht meent, betreft het geen beoordeling aan abstracte

Uitspraak
20-034
20-035
Blad 10/12

vereisten, maar een beoordeling of een student in hoge mate (cum laude) of zeer hoge mate (summa cum laude) uitstijgt boven het niveau van de medestudenten in zijn jaargang.

Hiermee is onverenigbaar dat de examencommissie bij de beoordeling of redenen bestaat van die bevoegdheid gebruik te maken toch terugvalt op het ingevolge artikel 4.12.4 van de OER vereiste cijfer voor het masterproject, laat staan zich op het standpunt stelt van die bevoegdheid geen gebruik te willen maken als aan die voorwaarde niet is voldaan. Wel is ingevolge artikel 4.12.6 van de OER vereist dat het gemiddelde cijfer niet meer dan 0,5 afwijkt van de in artikel 4.12.4 van de OER genoemde gemiddelden. De tekst van deze bepaling biedt geen aanknopingspunten aan te nemen dat met 'weighted average grade' in artikel 4.12.6 van de OER alleen 'weighted average' genoemd in de eerste bullet van artikel 4.12.4 van de OER wordt bedoeld. Dit betekent dat een student die gemiddeld een 7,5 heeft voor zijn masterproject voldoet aan de voorwaarde, neergelegd in artikel 4.12.6 van de OER en dus in uitzonderlijke gevallen voor het *judicium cum laude* in aanmerking kan komen. De vraag die moet worden beantwoord is of de examencommissie zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat in het geval van appellant van een uitzonderlijk geval geen sprake is.

Naar het oordeel van het College heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd waarom appellant met de door hem behaalde studieresultaten onvoldoende blijkt heeft gegeven dat aan de ([X]) leerdoelen die in de OER zijn vermeld toch is voldaan op het niveau vereist voor een cum laude. Zoals hiervoor is overwogen kan als verweerder op grond van artikel 4.12.4 van de OER geen cum laude toekent omdat uit het feit dat voor het masterproject een eindcijfer lager dan een 8 is toegekend blijkt dat appellant over onvoldoende onderzoeksvaardigheden beschikt, verweerder de redenering niet ook ten grondslag leggen aan de weigering krachtens artikel 4.12.6. van de OER het predicaat cum laude toe te kennen omdat appellant niet op cum laude-niveau voldoet aan de leerdoelen. Dit te minder, nu de examencommissie ook desgevraagd ter zitting niet heeft kunnen toelichten hoe het mogelijk is dat van een student die voor alle onderwijseenheden hoge tot zeer hoge cijfers haalt louter op basis van het cijfer voor het masterproject wordt gezegd dat hij over onvoldoende onderzoeksvaardigheden beschikt. Het College kan zich niet voorstellen dat deze vaardigheden uitsluitend in het kader van het masterproject op masterniveau worden getoetst. De hoge tot zeer hoge cijfers die appellant voor de andere onderwijseenheden heeft behaald wijzen er dan ook op dat hij in hoge tot zeer

Uitspraak
20-034
20-035

Blad 11/12

hoge mate aan de leerdoelen voor al die onderwijseenheden heeft voldaan.
Zonder nadere toelichting, die geheel ontbreekt, is dat standpunt onbegrijpelijk.

Uit het voorgaande volgt ook dat verweerder een onjuist uitgangspunt heeft gehanteerd door te overwegen dat appellant ondanks een gemiddelde van een 8,4 (of een 9 als het masterproject niet wordt meegeteld) onvoldoende bewijs heeft geleverd van exceptionele [X] kwaliteit op het gebied van de belangrijke eindtermen van de masteropleiding [X] doordat hij voor het masterproject een 7,5 heeft gehaald. Bij de beoordeling of in het geval van appellant sprake is van een uitzonderlijk geval had verweerder alle door appellant behaalde studieresultaten moeten relateren aan de resultaten die door andere studenten uit de jaargang van appellant zijn behaald, waarbij ook kenbaar moest worden betrokken dat appellant zijn masteropleiding in twee in plaats van de toegestane drie jaar heeft afgerond, terwijl hij daarnaast een masteropleiding [X] volgt waarin hij ook bovengemiddelde studieresultaten behaalt.

Gelet hierop dient het beroep CBE 20-035 gegrond te worden verklaard en het besluit van 6 februari 2020 te worden vernietigd. Verweerder dient met inachtneming van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het verzoek van appellant om in aanmerking te komen voor het predicaat cum laude. Het College zal daarvoor een termijn stellen van vier weken na verzending van deze uitspraak.

Het College veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van €1.050,00 (zegge: duizendvijftig euro), overeenkomstig het Besluit Proceskosten Bestuursrecht, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand. Dit betreft 1 punt voor het indienen van een in beide zaken gelijklopend beroepschrift en 1 punt voor het bijwonen van de hoorzitting.

Nu het College binnen de wettelijke termijn van twee weken na ontvangst van de ingebrekestelling heeft beslist, is, gelet op artikel 4:17, derde lid, van de Awb, geen dwangsom verschuldigd.

Uitspraak
20-034
20-035
Blad 12/12

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

- I. verklaart het beroep CBE 20-034 ongegrond;
- II. verklaart het beroep CBE 20-035 gegrond;
- III. vernietigt het besluit van 6 februari 2020;
- IV. draagt verweerder op binnen 4 weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen, met inachtneming van wat in deze uitspraak is overwogen;
- V. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van €1050,00 (zegge: duizendvijftig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. J.J. Hylkema, M.G.A. Berk MSc en M.S. van der Veer BSc (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: